

Terrisseria Encinas

Esparreguera

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Balmes, s/n.
Emplaçament Al nucli antic.

Coordenades:

Latitud: 41.5403
Longitud: 1.86738
UTM Est (X): 405526
UTM Nord (Y): 4599358

Classificació

Número de fitxa 08076 - 182
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tècnica artesanal
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVII-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: Zona d'Interès Artesanal
Accés Obert
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: 5695703DF0959N

Fitxes associades:

[Cal Cuc](#)

[Cal Gerrer \(botiga\)](#)

[Cal Pau Canterer](#)

[Monument en homenatge als terrissers d'Esparreguera](#)

[Terrisseria Cal Sedó](#)

Autoria de la fitxa

ArqueoCat SL- Josefa Huertas i Natalia Salazar

Data de registre de la fitxa: dj., 22/05/2008 - 02:00

Autoria de la darrera revisió: OPC

Data de la darrera revisió: dc., 01/04/2026 - 08:45

Descripció

Es tracta d'una de les terrisseries més antigues de la vila, situada al pau de l'antic camí Ral a Montserrat, quan aquest passava per fora dels murs de la vila.

Abans de 1996 l'entrada a la terrisseria es feia pel carrer Arbres nº41, amb sortida pel pati en un portal al carrer Balmes; actualment té l'entrada pel carrer Balmes.

Quan la terrisseria va començar fabricava tot tipus d'atuells de cuina, magatzem, etc que mica en mica han anat deixant de ser sol·licitats pel públic per la progressiva implantació del plàstic. En l'actualitat, el productes de la terrisseria estan centrat en tot allò relacionat amb la jardineria, i algun element per deixar el menjar o beure dels animals, així com càntrics de tipus artístics.

Hem d'assenyalar que l'activitat terrissera li ha valgut a Esparreguera l'acreditació per part de la Generalitat de Catalunya com a Zona d'Interès Artesanal

Observacions:

Originàriament era coneguda com Cal Gravat o Cal Pascual.

Història

A mitjan segle XVII ja hi havia un forn terrisser. El 1703 era de Jaume Santamaria, oller, i consta que hi havia obrador i forn. El 1737 era de Pere Santamaria.

L'any 1926 Martí Vinyals dona de baixa la terrisseria, però després la passà a Pasqual Andrés, que feia temps treballava amb ell; és en aquest moment quan l'obrador passa de dir-se Cal Gravat a dir-se Can Pascual. En aquests moments el forn tenia 3 pisos i fogaina, de 3'5 m de diàmetre i 2'5 m d'alçada la cambra del mig, i 1'5 m la de l'escaldat.

Durant la guerra civil, Pascual Andrés va adquirir el forn de cal Reneguer i el donà d'alta el 1939, quedant-se Climent Massó i i Anton Rovira el de Cal Gravat o Can Pascual. Després de diverses vicissituds, uns anys després en Climent Massó continuà sol fins que es donà de baixa el 1959. Llavors la terrisseria l'agafà en Josep Encinas, que hi feu importants reformes instal·lant-hi una màquina automàtica de fer torretes i altres peces; després adquirí un forn de gas propà de 2 m², una galetera al buit i, més tard, una altra màquina automàtica de més potència.

Els seus nets, Sergi i Núria Salvador, porten la terrisseria des de la jubilació del seu avi, i segons en Sergi, el seu avi va aprendre l'ofici a Can Pascual.

Bibliografia

<http://www.artesania-catalunya.com/ct/informacio:Cos/zia>

PAULO, J. (1998). *La terrissa i els terrissers d'Esparreguera*. Setsetset Associació Cultural. Esparreguera, pp. 57-60.

